

Ο Άγιος Ακάκιος, πρότυπο ζωής εν Χριστώ: Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον τόπο καταγωγής του

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Με εκκλησιαστική λαμπρότητα και μέσα στο αναστάσιμο κλίμα των ημερών, τελέσθηκαν ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Ακακίου του Καυσοκαλυβίτου, στην τοπική κοινότητα του Αγίου Ακακίου, επί τη ετησία πανηγύρει του Αγίου, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμοθέου, ο οποίος και χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου.

Πλήθος ευσεβών χριστιανών προσήλθε με πίστη και ευλάβεια, προκειμένου να τιμήσει τον τοπικό Άγιο και να αντλήσει πνευματική ενίσχυση από το φωτεινό παράδειγμα της ζωής και των ασκητικών του αγώνων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος εκτενώς στη ζωή και τη μεγάλη πνευματική ακτινοβολία του Αγίου Ακακίου.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, κάθε χρόνο κατά την ημέρα αυτή συγκεντρώνονται οι πιστοί στον Ναό του Αγίου, στο χωριό της γεννήσεώς του, για να τελέσουν τη Θεία Λειτουργία και να επικαλεσθούν τη χάρη του. Τόνισε μάλιστα ότι ο Άγιος Ακάκιος διαφέρει από τους άλλους τοπικούς Αγίους, καθώς είναι ευρέως γνωστός σε όλη την Ορθόδοξη Εκκλησία ως ο Καυσοκαλυβίτης, ένας άνθρωπος «χαριτωμένος», που έζησε μέσα στο φως της Αναστάσεως του Χριστού.

Αναφερόμενος στον χρόνο της κοιμήσεώς του, σημείωσε ότι παρέδωσε την αγία του ψυχή στις 12 Απριλίου 1730, όμως η μνήμη του μεταφέρθηκε, κατόπιν αποφάσεως του μακαριστού Μητροπολίτου Ιεζεκιήλ, στην Πέμπτη της Διακαινησίμου, λόγω της συμπτώσεώς της με τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε την εορτή του Αγίου με τα ιερά αναγνώσματα της ημέρας. Από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο παρουσίασε τη συνάντηση του Νικοδήμου με τον Κύριο, υπογραμμίζοντας ότι επρόκειτο για έναν «αναζητητή», ο οποίος, παρά τη θέση του ως μέλος του συνεδρίου των Ιουδαίων, προσήλθε νύχτα στον Χριστό, αναζητώντας την αλήθεια. Ο Νικόδημος, όπως ανέφερε, αναγεννήθηκε «ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος» και εισήλθε στη Βασιλεία του Θεού, ενώ αργότερα αξιώθηκε να λάβει το σώμα του Κυρίου και να το ενταφιάσει, επιβεβαιώνοντας την πίστη του μετά την Ανάσταση.

Ο διάλογος αυτός, όπως τόνισε, αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός φανερώνει τα μυστήριά Του στους ανθρώπους και καλεί κάθε πιστό σε βαθύτερη αναζήτηση της αλήθειας.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στο Αποστολικό ανάγνωσμα από τις Πράξεις των Αποστόλων, το οποίο παρουσιάζει το κήρυγμα του Αποστόλου Πέτρου μετά την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος. Όπως επεσήμανε, τρεις χιλιάδες άνθρωποι πίστεψαν από το κήρυγμα αυτό, ενώ ο Απόστολος υπενθύμισε την προφητεία του Προφήτου Ιωήλ για την έκχυση του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα, όπως υπογράμμισε, δίδεται σε όλους αδιακρίτως, εφόσον ο άνθρωπος ζει τη μετάνοια και την παρουσία του Χριστού, αποτελώντας φωτιστική, καθαρτική και αγιαστική δύναμη στη ζωή του.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Σεβασμιώτατος στον βίο του Αγίου Ακακίου, τον οποίο χαρακτήρισε «πολύ όμορφο» και βαθιά διδακτικό. Κατά κόσμον ονομαζόταν Αναστάσιος και εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος στη Σούρβη, όπου έλαβε το όνομα Ακάκιος. Από νεαρή ηλικία υπήρξε ένας διαρκής «αναζητητής του Πνεύματος», αναζητώντας τον «θησαυρό της καρδιάς του» στα Μετέωρα, στη Σούρβη και στο Άγιο Όρος.

Τόνισε μάλιστα ότι, εάν μελετήσει κανείς τον βίο του, θα διαπιστώσει ότι δεν υστερεί σε τίποτε από τους μεγάλους Πατέρες και ασκητές του 3ου και 4ου αιώνα.

Ήταν άνθρωπος διορατικός, ο οποίος, όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε, «έμπαινε μέσα στην καρδιά του άλλου», ενώ ζούσε σε συνεχή κοινωνία με τον Χριστό, με τέτοια οικειότητα, ώστε να συνομιλεί μαζί Του με παρρησία.

Ο Άγιος εγκαταστάθηκε στα δύσβατα Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, σε έναν τόπο άνυδρο και ιδιαίτερα σκληρό, όπου όμως, με τη χάρη του Θεού, βρήκε νερό και μετέβαλε τον τόπο σε πνευματικό παράδεισο. Εκεί έζησε για περισσότερα από είκοσι χρόνια, αναδεικνυόμενος δημιουργός της Σκήτης των Καυσοκαλυβίων και συγκεντρώνοντας πλήθος μοναχών γύρω του.

Υπήρξε, ακόμη, θεόφωτος πνευματικός, ο οποίος προετοίμασε ανθρώπους που μαρτύρησαν για την πίστη και την πατρίδα, ενώ η ζωή του χαρακτηριζόταν από διαρκή μετάνοια, εγρήγορση και άσκηση. Παρά το γεγονός ότι περιφρουρούσε τη ζωή του από την αμαρτία, αγωνιζόταν αδιάκοπα, υποτάσσοντας τη σάρκα και τις επιθυμίες στο Πνεύμα του Θεού, ζώντας ολοκληρωτικά μέσα στο φως της Αναστάσεως.

Η μορφή του Αγίου, όπως υπογράμμισε, αποτελεί πρόκληση για τον σύγχρονο άνθρωπο, ο οποίος συχνά ζει με κοσμικό φρόνημα, ιδιοτέλεια και απροσεξία, καθοδηγούμενος από την επιθυμία και όχι από τον «ηγεμόνα νου», τον αγιοπνευματικό νου.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να μιμηθούν έστω και έναν αγώνα ή μία αρετή του Αγίου Ακακίου, ώστε να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για μία ζωή κατά Χριστόν, εντός της Βασιλείας του Θεού.

Τέλος, ευχήθηκε σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα, επικαλούμενος την πρεσβεία του Αγίου, ώστε η παρουσία του να είναι φωτιστική στη ζωή των πιστών και να τους ενισχύει στον πνευματικό τους αγώνα.

